

Bayer Zsolt: 1956 - újszemponatok

2016 október 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az alábbi szöveget emailen kaptam, és bevallom, eléggé megdöbbsent? volt számomra. Megdöbbsent?, felkavaró, számos elemében ijeszt?, néhány vonatkozásban felháborító vagy vitára ingerl? – de összességében nagyon-nagyon elgondolkodtató. Kérem, olvassák, olvassátok el ti is, és írjátok le, mi a véleményetek 1956 illetén értelmezésér?!

És akkor a szöveg, bet?híven idézve, ahogy kaptam:

„Az IGAZI története az `56-os forradalomnak, - és elárulása pontos lépései (Szalay Róbert történelemtanár. CA-0012. sz. politikai elítélt)

Október 27-re nyilvánvalóvá vált, hogy az egész országban gy?zött a forradalom. A félelmetes pártállam kártyavárként omlott össze. Az idevezényelt szovjet páncélos egységek, ligetek, terek, parkok közepére húzódva várakoztak, ahova nem értek el a felkel?k benzines palackjai. Az ÁVH és a felfegyverzett kommunisták mindenhol védekezésbe vonultak, a kezdeményezés mindenhol a forradalmárok kezében volt. Biztosnak látszott, hogy néhány nap és a jelenlegi kormányt, egy széls?séges antikommunista és szovjetellenes kormány váltja fel.

Ezt meg kell akadályozni! Ennek feltétele volt, a fegyveres harc azonnali megszüntetése. Ezért a szovjetekkel megegyezve, ha csak nem szovjet utasításra elismerték a forradalmat és elrendelték az azonnali t?zszüntetést!

Tehát a forradalom elárulásának els? lépése volt, a „forradalom

elismerése” október 28-án, aminek egyetlen célja volt, a harc

beszüntetése, a forradalom további kibontakozásának megakadályozása. A szép ígéretek akkor sok becsületes, jóhiszem? embert megtévesztettek, de ma ne tévesszen meg senkit!

Az árulás második lépése volt a Nemzet?ség felállításának elrendelése.

Jól hangzott a megtéveszt? szólam, hogy a Honvédség, a Rend?ség és a fegyveres forradalmárok együtt fogják védeni a forradalom vívmányait.

Október 29-én még állt a 100.000 f?s hadsereg, kommunista parancsnok vezetésével a laktanyákban, ahonnan számos sortüzet l?ttek a fegyvert követel? tömegre, sok száz sebesültet és halottat okozva. Még állt a 60.000 f?s rend?ség. Ennek Budapesti f?parancsnoka az a Kopácsi Sándor volt, akinél szilárdabb bolsevikot nehéz elképzelni. 30 évesen ezredes, Országgy?lési Képvisel?, a F?város f?kapitánya, ráadásul a felesége ÁVH-s f?hadnagy.

És volt 10.000 felkel?. De ezek közül is a fegyveres harcok megsz?ntével hazament 3.000 id?sebb, családos ember. Kimondták, hogy a 18 év alattiaknál nem maradhat fegyver. Tehát a legelszántabb 16-17-18 éves „Pesti srácoktól” elvették volna a fegyvert. Szerencsére ez csak részben sikerült.

Képzeld el a tisztelt olvasó egy nemzet?r századot, ahol van 100 katona, 60 rend?r és 5-6 felkel?. A parancsnok nyilván egy katona vagy rend?rtiszt. Mit tud csinálni itt néhány felkel?? Ez volt a cél, a néhány ezer felkel?t felhígítani a 160.000 f?s kommunista irányítású fegyveres között.

Az árulás harmadik lépése volt, a „Forradalmi Katonatanácsok” felállítása.

Ez jól hangzó, de sunyi lépés volt. Ugyanis, amikor Nagy Imre 28-án bejelentette, hogy gy?zött a forradalom, feloszlatták az ÁVH-t, kivonulnak a szovjetek, szabad választások lesznek, stb.-stb. voltak ezredek, ahol spontán alakultak forradalmi bizottságok. Letartóztatták az „elhárító tiszteket,” akik katonaruhába öltözve az ÁVH tagjai voltak.

Kiszabadították Mindszenti Bíborost és diadalmenetben hozták Budapestre.

Olyan tűzeralakulat is volt, ahol kivonultak a lövegekkel a laktanyából tüzel?állást foglaltak hidak, közlekedési csomópontok közelében, hogy ha, kell felveszik a harcot.

Tehát megindult a hadseregben a jobbrtolódás! Ezt kellett megállítani!

Ezért elrendelték, hogy minden hadosztályban, ezredben és önálló zászlóaljban meg kell alakítani a Katonai Forradalmi Tanácsot. Közben kiment a titkos parancs, hogy ezekbe a Tanácsokba megbízható kommunista és pártönkívvüli katonákat válasszanak be. Így a spontán létrejött forradalmi bizottságok elvesztették létjogosultságukat. Ez volt a cél!

A negyedik lépése az volt, hogy leszerelték az egyetemista tisztjelölteket.

Ezekben az években minden egyetemen volt Katonai Tanszék. A katonai tárgyakból éppen úgy kellett kollokválni és szigorlatozni, mint a szaktárgyakból.

Minden év végén egy hónapos csapatgyakorlatra kellett bevonulni és az ötödik év végén, egy 5 hónapos, Tartalékos tiszti tanfolyam után, mint tartalékos tisztek lettek leszerelve.

1956 októberében több ezer ilyen tisztjelölt volt a hadseregben.

Ezek lehetek volna a seregben a forradalom kovászai, akik kapcsolatban voltak azokkal az egyetemista társaikkal, akik elindítói voltak az eseményeknek. Ezeket távolították el a hadseregből, mert félték a több ezer értelmiségi tisztjelöltöt.

/Nem ide tartozik, de emlékeztetek rá, hogy a II. Világháborúban, a Lengyel hadsereg 22.000 ilyen tartalékos tisztjét gyilkoltatta meg Sztálin a Katyni erdőben és környékén./

Mikor látták a szovjetek, hogy Nagy Imrének nem sikerült megállítani a forradalom kiszélesedését és az, október 28-a és 30-a között tovább hullámozott, a főbb ÁVH-sok és vezető pártemberek menekültek, - ki külföldre, ki a szovjet csapatok védőszárnya alá, 30-án volt a Köztársaság-téri párház ostroma is. Ekkor adták ki a Moszkvában Zsukovnak a támadási parancsot és a három nap alatt, a határon felsorakozott 19 páncélos és gépesített hadosztály megkezdte, egy hadüzenet nélküli háborúban Magyarország megszállását.

Ekkor egy valóban forradalmi kormánynak 4-5 nap állt volna

rendelkezésére, hogy megnehezítse, meglassítsa a szovjet terveket. Egy általános mozgósítás esetén, a 100.000 fő s hadsereg 300.000 főre duzzadt volna, volt 60.000 rendőr. Volt 60.000 vadász személyenként 2-3 löfegyverrel, ezzel 120.000 nemzetőrt lehetett volna felfegyverezni.

Az ÁVH lefegyverzése után és a különböző raktárakban is volt legalább 20-30.000 löfegyver. Tehát ½ millió fegyverrel és egy azokat támogató fellelkesült nemzettel kellett volna szembenézni a támadónak.

A hadseregben volt 3.000 olyan ágyú, ami tökéletesen alkalmas harcokcsik és páncélozott járművek kilövésére.

Tehát helyzetünk nem volt teljesen kilátástalan.

Gondoljunk arra, hogy Vietnámban, egy gyengén felszerelt, de elszánt nép, legyőzte a Világ legerősebb hadseregét. Vagy Afganisztánra, amit a Szovjet Hadsereg napok alatt megszállt, de az Afgán nép szívós küzdelemben kivonulásra kényszerítette a Világ legerősebb szárazföldi hadseregét.

1956-ban hosszabb ellenállás esetén, és, ha a kormány nem egy kommunista állam követségén kér menedékjogot A Világ népei is határozottabban léptek volna föl. E helyett mi történt?

Az árulás ötödik lépése volt. A másodéves katonák leszerelése.

A 100.000 fő s hadsereget 20.000 hivatásos tiszt és tiszthelyettes, 40.000 elsőéves és 40.000 másodéves katona képezte. A másodévesek voltak a jól kiképzett katonák, akik az újoncok kiképzésében fő szerepet vállaltak. Ezeknek a leszerelése hatalmas veszteség volt a hadsereg számára, pont akkor, amikor 31-én megindult a szovjet támadás.

/Itt jegyzem meg, hogy november 3-án szombaton a hivatásos állomány 80%-a hazament, azzal a tudattal, hogy hétfőn folytatódik a rendes kiképzés. A katonák közül is sokan eltávozást kaptak hétfő reggelig. Tehát vasárnap hajnalban csak az ügyeletes és szolgálatban lévő hivatásosok és a kevésbé kiképzett újoncok és elsőévesek 2/3-a volt a laktanyákban./

Az árulás hatodik lépése volt a legaljasabb az árulások sorában.

Elrendelték, hogy a tüzelőállásban lévő lövegeket vonják vissza a laktanyákba, hogy ne zavarják a szovjetek „kivonulását” /?/ és véletlenül se történhessen félreértés, az ágyúkból szereljék ki az ütőszveget. Így a 3.000 ágyú egy csapásra használhatatlan ócskavassá változott, amikor november 2-án már a fél országot megszállta az ellenség.

Itt kell megjegyezni, hogy nem mindenhova jutott el a hazaáruló parancs, mert november 4-én 23 löveg felvette a küzdelmet a támadókkal szemben. Ez a 23 löveg 16 ellenséges egységet semmisített meg. 8 harckocsit, 2 páncélautót, 2 sorozatvetőt, 2 légerszállító tehergépkocsit 1 személyautót és 1 repülőgépet.

Mi lett volna, ha tüzelőállásból, Harcra felkészülten mind a 3.000 löveg tüzet nyit? Mekkora meglepetésszerű első csapást tudunk volna mérni az ellenségre?

A hetedik lépés az volt, hogy elrendelték a legszigorúbb tüzelési tilalmat.

A tisztok felelőssége mellett megtiltottak mindenféle

fegyverhasználatot, „nehogy félreértésből provokáljuk a „kivonuló” szovjeteket. Holott a legfelső katonai és állami vezetés tisztában volt azzal, hogy már három napja hatalmas szovjet katonai erők özönlének be az országba. A katonák természetesen nem merték megtagadni a szigorú parancsot. Ami nem lett feloldva 4-én sem.

A nyolcadik lépés hihetetlenül nevetséges lenne, ha nem volna szomorúan tragikus. Amikor a szovjetek körülvettek minden repülőteret, legtöbb laktanyát és katonai objektumot, utasítás ment ki az egységek parancsnokaihoz, hogy vegyék fel a kapcsolatot a velük szembenálló szovjet alakulat parancsnokával és közöljék, hogy ha nem lének a

szovjetek, akkor a magyarok sem fognak léni.

Természetesen a szovjet parancsnok bolond lett volna lövetni, ha a magyarok, erők és lövöldözés nélkül is hagyják magukat lefegyverezni, ami meg is történt.

A kilencedik lépés minden emberi és katonai elképzelést felülmúl és „bereli” a fenti nyolc lépést összességében.

Miután hagyták, hogy pár órát „puhuljanak” a zárkákban, hajnalban kihozták a három katonát. Elmondták, hogy néhány órán belül megindul a támadás a forradalom leverésére, a Nagy Imre kormány megdöntésére és feltették a kérdést, hogy hajlandók – e együttműködni a szovjetekkel.

- Itt egy kis kitérőt kell tenni és ismertetni, hogy a „Genfi Konvenciót” mely szabályozza az összes hadi cselekményekkel összefüggő kérdést. Többek között kimondja, hogy ha egy katona, tiszt, vagy tábornok fogságba esik, a nevére és a rangján kívül semmit nem köteles mondani! –

- Ezzel szemben mind a három katona, a Honvédelmi Miniszter, Maléter Pál vezérnagy, a Vezérkari Főnök Kovács István vezérnagy és a Hadműveleti Csoportfőnök Szűcs Miklós ezredes, elárulva a forradalmat és Nagy Imre kormányát, hajlandó volt együttműködni az ellenséggel. Ezt az

árulást, minden hadsereg hadbírósa azonnali felfelövéssel büntetné. E helyett, a történelemhamisítók jóvoltából ezek az árulók nemzeti hősnéek lettek kikiáltva, szobrok, emléktáblák, utcák, terek, laktanyák nevei hirdetik neveiket. 25 éve az egymást váltó kormányok áhítattal koszorúznak ezeknek a kommunista árulóknak az emlékműveit.

Ki érti ezt "a rendszerváltás" után 25 évvel és a „választófülkék forradalma” után 5 évvel?

Szalay Róbert történelemtanár.

Ui. A fenti cáfolhatatlan tények letagadhatatlanok és számtalan

dokumentummal igazolható! Legfeljebb letagadni vagy meghamisítani lehet azokat. Ezt teszik a történelemhamisítók, akik közel három hosszú évtized óta, a Soros György által létrehozott és a kommunista

kormányok által 100 milliókkal támogatott. az úgynevezett „56-os Kutatóintézet” keretében mételeyzték a közvéleményt és még ma is, az Intézet bezárása után is mint „neves történészek” hirdetik hazugságaikat.

Érdemes megjegyezni a legismertebbeknek a neveit: Germuska Pál, Eörsi László, Rainer M. János, Szokolczai Attila, Ungváry Krisztián.

Több alkalommal felszólítottam a fenti urakat, /?/ még Pongráz Gergellyel együtt is, hogy dokumentumainkkal együtt üljünk össze és tisztázzuk a forradalom igaz történetét, feltárva azt, amit eddig elhallgattak, de javaslatainkat sorra elhallgatták, s?t személyünket támadták karaktergyilkos módon.

Úgy gondolták, ha sikerül személyünket hiteltelenné tenni, akkor az általunk hirdetett tények is hiteltelenné válnak.

Pedig az igazság, ha letagadják, elhallgatják, meghamisítják, hirdet?it üldözik, akkor is igazság marad!”

Ennyi tehát a szöveg. Egy gondolatot pedig megér, hogy valóban:

Mi lett volna, ha egy általános mozgósítás révén félmillió magyar katonai er? száll szembe a szovjetekkel ? Mi lett volna, ha Franco százezer önkéntese és repül?i (amelyek Konrad Adenauer engedélye alapján Nyugat-Németországban leszállhattak volna üzemanyag pótlásra - err?l korabeli diplomáciai dokumentumok vannak) megérkeznek?

Maradt volna a kommunizmus negyven évig? Vagy 1956-ban ilyen ellenállással és áldozattal a magyarok megtörték volna a jaltai rendszer logikáját, és kivívtak volna maguknak azt, amit Ausztria 1955-ben békésen megkapott?

Megspórolhattuk volna magunknak a kádári negyven évet? És ha igen, milyen áron?

Bayer Zsolt

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
